

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 1. De incorruptibilitate & sublimitate corporis sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

id est, in castissimum ipsius Corpus, quod est castellum; ipsius Animæ, auspicatum castellum hoc, nulli subjacere debuit demolitioni, eoque honoratum fuerit tam magni hospitis presentia & habitatione.

In exito
mis privilegia cor-
poris San-
ctissime
Virginis,

Castellum hoc Virginei Corporis MARIAE fruebatur tribus magnis privilegijs, dum adhuc morabatur in terris. Siquidem in primis erat inexpugnabile propugnaculum ac munimentum Principi tenebratum, & in accessibile omni peccato. Secundò erat Templum, ita dedicatum, totumque consecratum soli Deo, ut nunquam servierit nisi honori & gloriæ ipsius. Tertiò, quod plus est his omnibus, erat cœlum animatum, & amarus paradisus Dei: Nunquam

aliquod Corpus humanum, excepto Corpore JESU Christi, accepit ullum ex his privilegijs; Et omnia tria mitificè quoque contulerunt ad gloriam Triumphi ipsius, in die Assumptionis illius in cœlum.

Imprimis invincibile hoc monumentum peccato, invincibile semper permanxit putredini & corruptioni, quæ funestus peccati effetus est. Secundò Templum hoc sacratum, & soli gloriae Dei dedicatum decorari meruit ornamenti gloriae immortalis. Tertiò amarus hic Dei paradiſus in terris, associatus est ameno paradiſo Dei in cœlis. Si bene consideres hæc omnia, mox judicabis, nihil abjecti cogitandum esse de gloria Corporis Virginis Sanctissime.

**

§. I.

De Incorruptibilitate & sublimatione Corporis Sanctissima Virginis.

Aimata:
totes pri-
uominalis
auelut
legia in
natio suo;
quando
recavite,
fuit con-
demnata ad
mortem, &
ultellâ ip-
si deva-
tum fuit,

Erat egregium Dei consilium, quando formare voluit hominem ad imaginem suam, confertre ipsi animam immortalem; Et quia hæc nobilissima est creatura, voluit ædificare ipsi palatium velut cūdam Reginæ: Palatium hoc erat Corpus ipsius, quod dedit ipsi omnem, & instructum supellestili, quodque etiam locupletare voluit pretioso gratia sua thesauro: In hoc statu ipsa vivere merebatur, & teipsa habebat, unde viveret cum hono-

re, & perpetuè honoratam se conservaret ac beatam: Nunquam experta fuisset ipsa, quid esset mors, quidque omnes vitæ humanæ calamitates; non declarat ipsi nisi unicum; Et est, quod non esset impeccabilis: Non nisi ex hæc parte sibi meruendum, cavendumque habebat; Ex hæc enī solu mmodo ipsam mors poterat obrueret, illamque cunctis subjiceret in serijs, quas postmodum est experta.

Et sane quamprimum homo
Vuuuu; peccas;

peccavit, anima ipsius immortalis (pulchra hæc Dei imago) condemnata fuit ad mortem æternam; Regina hæc dejecta est honoris, & castellum ipsius condemnatum fuit, ut æquaretur solo, & redigeretur in pulverem: *Quia pulvis es, & in pulverem reverteris:* Et ex in omnes homines, qui obnoxij erant alicui peccato, subire debuerunt huic rigorem sententia, quin exciperetur vel unicus: Non nisi unica persona fuit in totâ specie humana, quæ ex privilegio, cui nullum suffragatur exemplum (eò quod præservata fuerit ab omni genere peccati) rigorosæ huic sententia non fuit subjecta: Et hæc est Sanctissima Virgo, à quâ procul absuit hæc infelicitas, eò quod prædestinata fuerit, ut esset Mater Dei, quæ infinitâ ratione aliena est à peccato.

Ipsa sola coruptio non fuit condensatione hæc universalis; Siquidem ipsius anima condemnata non erat ad mortem æternam; Et ut verum dicam, ipsa mortua non est morte temporali; eò quod id, quod occupatur mors in alijs, non fuerit pro illâ nisi suavis & pacificus sonus, absque violentia vel dolore: Obdormivit ipsa in Domino, sicut loquuntur Sancti Patres, nec castellum ipsius excisum fuit; ipsius enim Corpus expoliatum non fuit nec devastatum à crudelitate mortis, sicut corpora omnium Peccatorum; sicut putredinis, nec

vermes, nec omnes funesta mortis reliquæ, ullum unquam habuere ad illud accessum; accepérat ipsa à Deo Corpus in integritate, in innocentia, in puritate Virginali; ipsa denuò id consignavit manibus ipsius tale, quale accepérat: Et ideo Sanctus Joannes Damascenus Sanctissimam hanc Virginem loquenter introducit his verbis:

Reddo tibi, mi Deus, & depone in manus tuas Corpus, quod discursus dedisti mihi, non trado illud terra, Sancti Jo- cuius non est id consumendi; fer- annis Da- va hoc palatium, in quo novem masci in favorem habitare; quando naci voluisti ex Corporis Sanctissima eo, conservasti ipsi semper inter Virginis. gratiam & puritatem suam Virginalem, ne permittas id modò corrumphi. Quando venisti ad me, recepi te lubens in palatio meo, modò dum venio ad te, ita me recipie in tuo: an relinques hoc Cor- pus tibi tam charum in sepulchro? Quid est, si conquerendum mihi solet cum Regio Vate: *DEUS Psal. 72. venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum Sanctum tuum,*

Vide Domine, quomodo Tem- plum Sanctum tuum in honoreatur; erat, Cor- aspice, devotari id à vermis ab- jectissima & immundissima ani- malcula occupasse hereditatem tuam; Vide, quomodo desolen- tur, & indignâ ratione profanent Sanctuarium tuum; deplorandum considera statum, in quem devenit

Arca

*Æquissimum
sanctis Virgi-
nis manere
incorruptum.*

ut. 8 v. 6.

Acta Sanctificationis tuæ, sepulta
in corde terræ, repleta immundici-
tis, & calcata pedibus hominum.
Qui nōnunt, quanta fuerit gloria
vteri Virginici, progignentis te ex
propriâ suâ substanciali; quantus
fuerit honor ac felicitas harum ma-
nuum, quæ toties contrecrârunt
te; tibique tam diurna impen-
detunt servitia; quæ admirandæ
horum vberum, quæ lactârunt te,
fuerint prærogativæ, sicut & labio-
rum, quibus toties auspicata fors
obtigit, sacratissimam tuam exo-
sculandi faciem; videntes hoc cor-
pus, has manus, hæc vbera, car-
nem hanc Virgineam, dati in pœ-
dam mortis & escam vermium, in-
gemiscent pœ dolore, & summa
percussi admiratione, lacrymanti-
bus interrogabunt oculis: An igitur
ejusmodi in statum redigatur
Mater Dei? Tolrandum est, fu-
nestam hanc videri desolationem
in corporibus omnium peccato-
rum, eòquod sit æquissimum con-
signari illa cunctis humiliationi-
bus, cunctisque crudelitatibus
mortis; sed dum sermo est de Ma-
tre Dei, an ipsa non discernatur ab
inimicis suis?

An nunquam ponderâsti myste-
rii sub his verbis Sacri Epithala-
mij absconditum: Pone me, ut si-
gnaculum super Cor tuum, quia
fortis es, ut mors dilectio: Non
videtur bona & rationi congrua es-
se conjunctio in hiis verbis. Si sa-
cer Amans diceret, vel potius dici

faceret Amatæ suæ: Tuâ statue in-
signia supra tui portam palatij ad
ostendendum, spectare illud ad te, im-
prime sigillum tuum supra Cor
meum, ut omnes videant, te esse
illius Dominum; Vel obsigna cor
meum, illudque clade perquam
solicite, ne alius, quæ amor tuus
huc intret; hoc bonum esset: sed ^{Sanctissima}
quæ connexio inter hæc verba: Po-
ne signaculum tuum super Cor
meum, quia fortis es ut mors di-
leccio? nisi dicere velit; pone te ^{Virgo est}
velut præsidium penes cor meum, ^{palatum}
ad cohendendum mortem ne inva-
dat me; potentia amoris telique
solum Cor meum, is bene noverit
separate Corpus meum ab animâ
meâ; velut mors enim ipse est
fortis.

Telum mortis tam est venena-
tum, ut plagæ, quibus fauciatur cor-
pus, mox illud corruptant; ve-
rum si non nisi sagittis amoris vul-
neretur, id tam pretiosum est bal-
samum, ut reddat illud incorrupti-
bile. Cum igitur nihil funestum
acciderit Corpori Sanctissimæ Vir-
ginis, nec peccatum, nec mors,
nec corruptio, nec alijs tragico-
rum effectuum ex morte & pecca-
to dimanantur, æquum non erat,
ut remaneret in terris, eâ in humili-
atione, in quâ manent corpora
peccatorum; dignissimum id erat
cœlo, sed terra ipso non erat
digna.

Sic Ecclesia applaudens gloriæ S. Joas. Da-
triumphi ipsius, in die Assumptio. msc. orat.

nis

Mors cor-
rumpit sed
amor red-
dit incorru-
ptibilem.

A. de Dor-
mit B.M.V.

nis ejus cantat ubivis terrarum,
pulcherrima illa sancti Joannis Da-
masceni verba : *Hodie sacra & a-
nimata Arca DEI viventis, qua-
sum in nero concepit Creatorem,
requiescit in Templo Domini ; cùm
que est animatum cælum, in cœ-
lestibus tabernaculis collocatur. Sed
o Deus, quis effati poterit, quan-
to recepta sit cum honore ? Quan-
to hic major est illo, qui exhibitus
est Arcæ fæderis, quando totas
Iraæ congregavit se à Rege usq;
ad novissimum populi, ad dedu-
cendum illam cum gaudio, & in-
genti cum magnificètia è domo
Obededom, usque ad locum ma-
gis honorificum, in manumentum
& civitatem David ? Ecce majo-
rem tibi absque conspatione.*

2. Reg. 6.

Siquidem plures Sancti Patres,
magnificum introitum Sanctissimæ
Virginis in cælum, cum Corpore
& Animâ, describentes, affirmant,
recepit suisse ipsam inter medias
acclamations ac jubilos totius Cu-
ritæ celestis, à JESU Christo usque
ad novissimum Angelorum ac Bea-
torum; & inter alios Cardinalis
Sanctus Petrus Damiani nobis hæc s. Pet. Dis-
ratione id explanat : *Filius ipse cum mia tem-
tata Curia tam Angelorum, quam 17. de AG
iustorum solemniter occurrens, eve-
xit eam ad beatæ Confessorum ses-
sionis.* Verum hoc non nisi est ini-
tium ac præludium triumphi ipsius;
accipe, quæ sequuntur, quæ lon-
ge sunt pulchriota.

* * *

§. II.

De gloriois prerogatiis Corporis Sanctissime Virginis.

**Corpus
Sanctissimæ
Virginis su-
perat ipfies
Animam.**

Considera cum admiratione
prærogativam, quæ Corpus
Virginis su-
perat ipfies
Animam.

Spiritus, & Mater, quæ habet
Corpus humanum, quod nullatus
est Spiritus; Et Corpus hoc
nihilominus concipit & producit
eandem personam, quam Spiritus
Omnipotens DEI. Intueri Cor-
pus Sanctissimæ Virginis associa-
tum gloriæ infinitæ Dei Patris, eo-
usque, ut ambo & singuli produ-
cant eandem secundam adorandæ
Trinitatis personam; quam stu-
pendum prodigium, quod com-
prehendi poterit nunquam ab ali-
quæ creaturæ !

O Cor!